

gusta niciodată din pacea pe care noi o căutăm și pe care am început de pe acum să o gustăm. Aceasta este pacea de "mai presus de minte", care îi dăruiește sufletului Duhul cel Sfânt. Este pacea care se dobândește numai cu efort și cu strădanie. Este darul lui Dumnezeu, oferit la capătul multor lupte cu noi înșine și cu demonii. Astăzi ne dă un strop mic, mâine, o înghițitură, după aceea, și mai mult, și tot așa, viața întreagă, plină de războaie, furtuni, piedici și amărăciuni, pe drumul nostru duhovnicesc.

SFÂNTUL AMBOZIE DE LA OPTINA

Ce vremuri trăim astăzi! Înainte se întâmpla ca, dacă cineva se căia sincer pentru păcate, să-și schimbe și viața sa cea păcătoasă cu cea bună, iar acum deseori se întâmplă

așa: omul spune la spovedanie toate păcatele sale în amănunt, dar după aceea se apucă iarăși de ele.

SFÂNTUL ANTONIE DE LA OPTINA

Orice necaz te-ar lovi, orice neplăcere ți s-ar întâmpla, tu să spui: *"Voi răbda aceasta pentru Iisus Hristos!"*. Numai să spui așa și îți va fi mai ușor. Căci numele lui Iisus Hristos este puternic: datorită lui, toate necazurile se vor potoli, diavolii vor pieri, supărarea și descurajarea ta vor înceta când vei repeta dulcele Lui nume. *"Doamne! Dă-mi răbdare, mărimă de suflet și blândețe! Doamne! Dă-mi să văd greșelile mele și să nu osândesc pe nimeni!"*.

Sursa: www.cuvantul-ortodox.ro

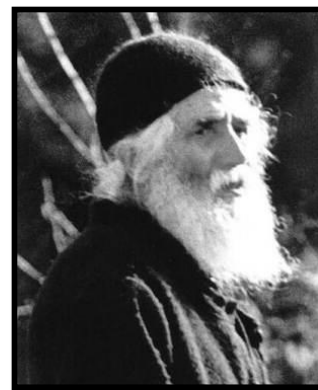
◆ PROGRAMUL LITURGIC ◆

- **Luni: 13 octombrie** / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Marti: 14 octombrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași*
- **Vineri: 17 octombrie** / 18:00 – Sfântul Maslu / Paraclisul Maicii Domnului
- **Sâmbătă: 18 octombrie** / 18:00 – Vecernia și Litia
- **Duminică: 19 octombrie** / 08:00 – Utrenia și Sfânta Liturghie
→ *Învierea fiului văduvei din Nain* → *Sfântul Proroc Ioil, Sfinții Mucenici Uar, Felix și Eusebiu, Sfânta Cleopatra, Sfântul Cuvios Ioan de la Rila*

BULETINUL PAROHIEI SFÂNTUL ILIE HANUL COLȚEI

◆ Nr. 89 / 12 octombrie 2014 ◆

CUVIOSUL PAISIE AGHIORITUL

DESPRE VIAȚA
DUHOVNICEASCĂ A SOȚILOR

Părinte, atunci când bărbatul nu trăiește duhovnicește, femeia ce trebuie să facă?

Să-l încredințeze lui Hristos și să se roage ca să i se înmoaie puțin inima.

Apoi Hristos încet-încet va "debarca" în inima lui și acela va începe să-și facă probleme de conștiință. De îndată ce i se va înmuia puțin inima, femeia lui îi va putea spune, de pildă, s-o ducă cu mașina până la biserică. Nu-i va spune: *"Vino și tu la biserică!"*, ci *"Te rog frumos să mă duci până la biserică"*. Iar dacă o va duce până acolo, bărbatul ei poate spune: *"Dacă tot am venit până aici, ia să intru și eu puțin în biserică ca să aprind o lumânare"*. Și astfel se poate ca acela să înainteze încet-încet și mai departe.

Părinte, duhovnicul femeii îl poate ajuta și pe bărbatul ei?

Uneori, pentru a putea fi ajutat bărbatul, duhovnicul trebuie să facă lucrare duhovnicească în femeia aceluia. Iar de la femeie binele se va

transmite la bărbatul ei, care, de va avea inimă bună, Dumnezeu îl va ajuta să se schimbe. Femeia are evlavie sădită în firea ei. Dar atunci când bărbatul, deși este de obicei puțin mai indiferent față de biserică, va lua o întorsătură duhovnicească, va înainta apoi cu statornicie în viața duhovnicească, nemaiputând fi ajuns de femeia lui. În aceste cazuri se poate ca femeia să-l invidieze, pentru că nu sporește ea. De aceea, în aceste cazuri, le spun bărbatilor să fie cu băgare de seamă. Dar oare de ce? Pentru că, cu cât bărbatul va trăi mai duhovnicește, cu atât mai mult îi va sta împotrivă femeia, dacă ea nu trăiește duhovnicește. Dacă bărbatul va spune: *„Este târziu, hai să mergem la biserică”*, femeia va răspunde: *„Du-te singur. Nu vezi că am o grămadă de treburi?”*. Iar dacă bărbatul îi va spune: *„De ce este stinsă candela?”*, sau de va merge el singur să o aprindă, va răni egoismul femeii, care va începe să strige: *„Ce, o să te faci preot?”, „Ce, ești călugăr?”*. Se poate chiar să-i spună: *„De ce să ardă candela? Mai bine să dăm untdelemnul la vreun sărac!”*. Până acolo poate ajunge, la teorii protestante. Firește, după aceea se mârșăiește pentru îndreptățirile pe care le-a spus, dar se mârșăiește și pentru sporirea pe care o vede la bărbatul ei. În aceste cazuri este mai bine să se stingă candela de o mie de ori, decât să meargă bărbatul să o aprindă. Pentru a păzi familiile de

destrămare, le spun bărbatilor: *„Să-ți spui femeii tale atunci când o vei găsi în toane bune: «Dacă merg la biserică și fac puțină rugăciune și câteva metanii, sau dacă citesc vreo carte duhovnicească, nu le fac pe acestea din multa evlavie, ci pentru că ele mă frânează și mă țin să nu fiu atras de această societate jalnică și astfel să merg la baruri de noapte cu prietenii»*”. Când bărbatul va mânui astfel problema aceasta, atunci femeia se va bucura și se poate ca ea să se schimbe și chiar să-l întărească în cele duhovnicești. Iar dacă nu va proceda astfel, va ajunge să-i rupă oasele, și apoi chiar la divorț. Dacă bărbatul vrea să o ajute duhovnicește pe femeia sa, este bine să încerce să o împrietenească cu o familie care trăiește duhovnicește, astfel încât, văzând ea evlavie mamei din acea familie, să se îndemne și ea să o urmeze.

Sursa: www.acvila30.ro, Cuviosul Paisie Aghioritul, *„Viața de familie”*.

SFÂNTUL MACARIE DE LA OPTINA PACEA „MAI PRESUS DE MINTE”

Pricina tuturor căderilor este mândria. Vlăstarele ei: înălțarea de sine, părerea înaltă despre tine însuși, disprețul față de alții și osândirea lor. Oricât ne-am strădui să facem fapte bune, ținând cont însă de aceste lucruri, descoperim că ele sunt stricate și nu au nici un folos, întrucât sunt faptele păcatului și în fațișă împotrivire față de voia lui Dumnezeu. Învățătura Domnului și viața Lui sunt blândețea și smerenia, pe care ne-a îndemnat să le învățăm de la El (Matei 11, 29). Pricina tuturor răutăților noastre este mândria, iar ca mijlocitoare a tot binele stă smerenia! Și dacă chiar când facem fapte bune trebuie să avem inimă înfrântă și smerită, pe care Dumnezeu nu o va urgisi (Psalm 50, 19), cu cât mai mult ar

trebui, în sărăcia stării noastre de acum, să ne aruncăm în adâncul smereniei...

Gândurile care aduc descumpănire și neliniște sunt de la diavol. Gândurile ‘după Dumnezeu’ aduc siguranță, îndrăzneală și pace.

Cât despre oamenii care trăiesc, chipurile, o anumită fericire, deși nu au o viață duhovnicească și deși nu se interesează de trăirea creștină autentică, de trăirea interioară, și sunt plini de pace și de fericire, ei bine, află că aceștia trăiesc o pace falsă – pacea stricăcioasă a lumii acesteia -, nu adevărata pace a Domnului nostru Iisus Hristos.

De fiecare dată când ne adunăm forțele sufletești și punem cu hotărâre bazele unui nou început al vieții interioare, în calea noastră întâlnim o furtună de tot felul de piedici și ispite. Dar tocmai datorită acestui război demonic, lupta duhovnicească ne aduce roade. Acest război pe care-l purtăm este absolut necesar, fie că suntem călugări, fie că suntem mireni. Însă cei care, trăind în fericirea lor înșelătoare, nu cunosc problemele deosebite și greutățile vieții duhovnicești, cei care sunt mulțumiți de ei înșiși și satisfăcuți, fără să le pese și fără să se întristeze de nimic, aceștia poate că, într-adevăr, vor trăi peste o sută de ani pe acest pământ trecător, dar nu vor